Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
MANUEL CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA
esitatud 26. septembril 2019[1]

Kohtuasi C-785/18

GAEC Jeanningros
versus
Institut national de l'origine et de la qualité (INAO),
Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation,
Ministre de l'Économie et des Finances,
menetluses osales:
Comité interprofessionnel de gestion du Comté

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu))

Eelotsusetaotlus – Põllumajandus – Põllumajandustoodete ja toiduainete geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse – Tootespetsifikaadi muutmine – Oluline muudatus – Väike muudatus – Väikese muudatuse taotlus, mis on liikmesriigi kohtutes vaidlustatud – Liikmesriigi kohtupraktika, mille kohaselt komisjoni otsuse korral jäetakse kaebus rahuldamata – Kaitstud päritolunimetus Comté

1. Määruse (EL) nr 1151/2012[2] kohaselt peavad kaitstud päritolunimetused (edaspidi „KPN") vastama tootespetsifikaadi nõuetele, milles on esitatud toote nimi, kirjeldus, saamismeetod, geograafilise piirkonna määratlus ja muud asjaomased andmed.

2. Neid tootespetsifikaate võib muuta kombineeritud haldusmenetluste abil, mis on sarnased KPN algse registreerimise menetlustega, milles osalevad nii riigi ametiasutused kui ka komisjon. Nende kord on sätestatud delegeeritud määruses,[3] samuti rakendusmääruses[4] ning see erineb veidi, olenevalt nende muudatuste suurusest.

3. Eelotsuse küsimus, mille esitab Conseil d'État (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu), võimaldab Euroopa Kohtul selgitada kohtute funktsiooni nendes menetlustes riigi ametiasutuste tehtud otsuste kehtivuse kontrollimisel.

4. Konkreetselt tuleb välja selgitada, kas juhul, kui komisjon on liikmesriigi ametiasutuste poolt heakskiidetud KPNi tootespetsifikaadi „väikese" muutmise taotluse vastu võtnud, peavad selle riigi kohtud lahendama menetluses olevad kaebused riigisiseste otsuste peale, mille alusel lubati see muudatus teha.

1 Algkeel: hispaania.

2 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määrus põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta (ELT 2012, L 343, lk 1).

3 Komisjoni 18. detsembri 2013. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 664/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1151/2012 seoses kaitstud päritolunimetuste, kaitstud geograafiliste tähiste ja garanteeritud traditsiooniliste toodete liidu sümbolite kehtestamisega ning seoses teatavate päritolueeskirjade, teatavate menetluseeskirjade ning teatavate täiendavate üleminekueeskirjadega (ELT 2014, L 179, lk 17).

4 Komisjoni 13. juuni 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 668/2014, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1151/2012 (põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta) rakenduseeskirjad (ELT 2014, L 179, lk 36).

I. Õiguslik raamistik

A. Liidu õigus

1. Määrus nr 1151/2012

5. Artiklis 7 on ette nähtud:

„1. Kaitstud päritolunimetuse ja kaitstud geograafilise tähise kasutamiseks peab asjaomane toode vastama spetsifikaadile, milles on esitatud vähemalt järgmine teave:

a) päritolunimetusena või geograafilise tähisena kaitstav nimetus […];

b) toote, sealhulgas asjakohasel juhul tooraine kirjeldus, samuti toote peamised füüsikalised, keemilised, mikrobioloogilised või organoleptilised omadused;

c) geograafilise piirkonna määratlus […] ja asjakohasel juhul üksikasjad, mis osutavad artikli 5 lõikes 3 ette nähtud nõuete täitmisele;

d) tõendid selle kohta, et toode pärineb artikli 5 lõigetes 1 või 2 osutatud määratletud geograafilisest piirkonnast;

e) toote saamismeetodi ning asjakohasel juhul algupäraste ja muutumatute kohalike meetodite kirjeldus ning pakendamisega seotud teave […];

f) üksikasjad, millega määratakse kindlaks:

   i) toote kvaliteedi või omaduste ning artikli 5 lõikes 1 osutatud geograafilise keskkonna vaheline seos või

   ii) kui see on asjakohane, toote teatava kvaliteedi, maine ja muude omaduste ning artikli 5 lõikes 2 osutatud geograafilise päritolu vaheline seos;

[…]

h) asjaomase toote märgistamise erinõuded.

[…]“.

6. Artikli 49 lõike 4 teises lõigus on sätestatud:

„Liikmesriik avaldab pooldava otsuse ja tagab, et igal õiguspärast huvi omaval füüsilisel või juriidilisel isikul on võimalus seda vaidlustada.“

7. Artiklis 53 on sätestatud:

„1. Õiguspärast huvi omav rühm võib taotleda tootespetsifikaadi muutmise heakskiitmist.

Taotluses kirjeldatakse ja põhjendatakse taotletud muudatusi.

2. Kui spetsifikaadis tehakse üks või mitu olulist muudatust, kohaldatakse muutmistaotluse suhtes artiklites 49–52 sätestatud menetlust.

Kui taotletakse väikeste muudatuste tegemist, võtab komisjon need vastu või lükkab need tagasi. Selliste muudatuste vastuvõtmise puhul, millega kaasneb artikli 50 lõikes 2 osutatud elementide muutmine, avaldab komisjon need elemendid *Euroopa Liidu Teatajas*.

Selleks et käsitada muudatust II jaotises kirjeldatud kvaliteedikava puhul väikese muudatusena, ei tohi see:

a) olla seotud toote põhiomadustega;

b) muuta artikli 7 lõike 1 punkti f alapunktides i või ii osutatud seost;

c) näha ette toote nimetuse või nimetuse osa muutmist;

d) mõjutada geograafilise piirkonna määratlust või

e) lisada piiranguid toote või selle toorainega kauplemisele.

[…]“.

2. Delegeeritud määrus nr 664/2014

8. Artikli 6 lõikes 2 „Tootespetsifikaadi muudatused“ on sätestatud:

„Taotlused tootespetsifikaadi väikesteks muudatusteks, mis on seotud kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega, esitatakse selle liikmesriigi ametiasutustele, millega nimetuse või tähise geograafiline piirkond on seotud. […]

Väikese muudatuse taotlus hõlmab ainult väikesi muudatusi määruse […] nr 1151/2012 artikli 53 lõike 2 tähenduses. Selles kirjeldatakse asjaomaseid väikesi muudatusi, esitatakse kokkuvõtlikult põhjus, miks sellist muudatust vaja on, ning näidatakse, et kavandatavad muudatused on väikesed määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 53 lõike 2 tähenduses. Kirjelduses võrreldakse iga muudatuse puhul algset tootespetsifikaati ning vajaduse korral algset koonddokumenti kavandatava muudetud versiooniga. Taotlus peab olema iseseisev tervik ning sisaldama kõiki tootespetsifikaadi ning vajaduse korral koonddokumendi muudatusi, mille heakskiitmist taotletakse.

Määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 53 lõike 2 teises lõigus osutatud väikesi muudatusi peetakse heakskiidetuks, kui komisjon ei ole taotlejale kolme kuu jooksul alates taotluse kättesaamisest teatanud, et taotlust ei ole heaks kiidetud.

Väikese muudatuse taotlust, mis ei vasta käesoleva lõike teisele lõigule, ei võeta vastu. Selliste taotluste suhtes ei kohaldata käesoleva lõike kolmandas lõigus osutatud vaikivat heakskiitu. Komisjon teavitab taotlejat kolme kuu jooksul alates taotluse kättesaamisest, kui taotlust ei peeta vastuvõetavaks.

Komisjon teavitab avalikkust tootespetsifikaadi heakskiidetud väikesest muudatusest, mis ei hõlma määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 50 lõikes 2 osutatud osade muutmist.“

3. Rakendusmäärus nr 668/2014

9. Artiklis 10 „Tootespetsifikaadi muutmise menetlusnõuded“ on sätestatud:

„1. Kaitstud päritolunimetuste või kaitstud geograafiliste tähiste tootespetsifikaadi muutmistaotlused koostatakse vastavalt V lisas kehtestatud vormile, kui tegemist ei ole väikese muudatusega. Taotlused peavad vastama määruse (EL) nr 1151/2012 artiklis 8 kehtestatud nõuetele. Muudetud koonddokument koostatakse vastavalt käesoleva määruse I lisas kehtestatud vormile. Muudetud koonddokumendis sisalduv tootespetsifikaadi avaldamise viide peab osutama vastava tootespetsifikaadi ajakohastatud versioonile.

[…]

2. Määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 53 lõike 2 teises lõigus osutatud väikeste muudatuste taotlused koostatakse vastavalt käesoleva määruse VII lisas kehtestatud vormile.

Kaitstud päritolunimetuste või kaitstud geograafiliste tähistega seotud väikeste muudatuste taotlusele lisatakse muutmise korral ajakohastatud koonddokument, mis koostatakse vastavalt I lisas kehtestatud vormile. Muudetud koonddokumendis sisalduv viide tootespetsifikaadi avaldamisele peab osutama asjaomase tootespetsifikaadi ajakohastatud versioonile.

Liidust pärit taotluste puhul lisavad liikmesriigid neile deklaratsiooni, milles nad kinnitavad, et taotlus vastab määruses (EL) nr 1151/2012 esitatud tingimustele ja selle alusel vastuvõetud sätetele, ning ajakohastatud tootespetsifikaadi avaldamise viite […]. Väikeste muudatuste taotlused peavad sisaldama delegeeritud määruse (EL) nr 664/2014 artikli 6 lõike 2 viiendas lõigus osutatud juhtudel ajakohastatud tootespetsifikaadi avaldamise viidet liikmesriikidest pärit taotluste korral ning ajakohastatud tootespetsifikaati kolmandatest riikidest pärit taotluste korral.

[…]“.

B. Liikmesriigi õigus. Põllumajandus- ja toiduministri ning majandus- ja rahandusministri 8. septembri 2017. aasta määrus registreeritud kaitstud päritolunimetuse „Comté“ tootespetsifikaadi muutmise kohta [5]

10. Artiklis 1 on sätestatud:

„Kinnitatakse Euroopa Komisjonile esitamiseks kaitstud päritolunimetuse „Comté“ tootespetsifikaat, mida on muudetud riikliku päritolu- ja kvaliteediinstituudi (Institut national de l’origine et de la qualité, INAO) piima-, põllumajandus- ja metsamajanduslike toodete nimetuste alalise komitee ettepaneku alusel.“

11. Artiklis 2 on märgitud:

„Käesolev määrus jõustub alates kaitstud päritolunimetuse „Comté“ tootespetsifikaadi muudatuste Euroopa Komisjoni poolt heakskiitmise kuupäevast.

Muudatuste Euroopa Komisjoni poolt heakskiitmise kuupäev avalikustatakse põllumajandus- ja toiduministeeriumi ametlikus väljaandes avaldatud teadaandega, millele on vajaduse korral lisatud tootespetsifikaadi heakskiidetud versioon.“

5 Arrêté du 8 septembre 2017 du ministre de l’Agriculture et de l’Alimentation et du ministre de l’Économie et des Finances relatif à la modification du cahier des charges et de l’appellation d’origine protégée «Comté» (JORF nr 217, 16.9.2017; edaspidi „8. septembri 2017. aasta määrus“).

II. Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

12. Põllumajandusühistu Groupement agricole d'exploitation en commun (GAEC) Jeanningros vaidlustas 8. septembri 2017. aasta määruse 16. novembril 2017 Conseil d'État's (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu), nõudes, et tühistataks muudetud tootespetsifikaadi punkt 5.1.18, mis keelab lüpsirobotid.

13. Komisjon võttis 1. juunil 2018 avaldatud otsusega KPN „Comté"[6] vastavalt määruse nr 1151/2012 artikli 53 lõike 2 teisele lõigule ja delegeeritud määruse nr 664/2014 artikli 6 lõike 2 kolmandat lõiku arvesse võttes tootespetsifikaadi väikese muudatuse taotluse vastu.

14. Conseil d'État (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) kahtleb, kas tal tuleb 8. septembri 2017. aasta määruse peale esitatud kaebuse üle, mille menetlus on pooleli, otsustada või peab ta hoopis menetluse lõpetama, nagu ta on teinud muudel juhtudel.[7]

15. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu senine seisukoht on, et kui ta menetleb kaebust otsuse peale, millega Prantsuse valitsus edastab komisjonile kaitstud päritolunimetuse registreerimise taotluse koos heaks kiidetud tootespetsifikaadiga ja kohtuotsuse tegemise ajaks on komisjon selle nimetuse juba registreerinud,[8] siis langeb selle kaebuse ese ära.

16. Selle kohtupraktika alusel ei kontrolli Conseil d'État (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) komisjoni registreeritud tootespetsifikaadi õiguspärasust, isegi kui – nagu käesoleval juhul – selle aluseks olev riigisisene otsus on vaidlustatud. Sama kehtib ka väikeste muudatuste kohta.

17. Eelotsusetaotluse esitanud kohus küsib, kas selline toimimisviis on kooskõlas liidu õigusega või kas vaidlustatud riigisisese akti tühistamise võimalikku mõju komisjoni tehtud registreerimise kehtivusele arvestades peab ta hoopis otsustama selle akti õiguspärasuse üle.

18. Kahtlused sunnivad Conseil d'État'd (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) esitama Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta artiklit 53, komisjoni 18. detsembri 2013. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 664/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1151/2012 seoses kaitstud päritolunimetuste, kaitstud geograafiliste tähiste ja garanteeritud traditsiooniliste toodete liidu sümbolite kehtestamisega ning seoses teatavate päritolueeskirjade, teatavate menetluseeskirjade ning teatavate täiendavate üleminekueeskirjadega, artiklit 6 ja komisjoni 13. juuni 2014. aasta rakendusmääruse (EL) nr 668/2014, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1151/2012 rakenduseeskirjad, artiklit 10 tuleb koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta [(edaspidi „harta")] artikliga 47 tõlgendada nii, et konkreetses olukorras, kus Euroopa Komisjon on liikmesriigi ametivõimude taotluse nimetuse spetsifikaadi muutmiseks ja kontrollitud päritolunimetuse registreerimiseks heaks kiitnud ajal, mil see taotlus on veel vaidluse esemeks selle riigi kohtutes, võivad need kohtud otsustada, et menetluses olevas kohtuasjas ei ole enam vajadust otsust teha, või – arvestades vaidlustatud akti võimaliku tühistamise mõju Euroopa Komisjonis registreerimise kehtivusele – peavad kohtud tegema otsuse riigi ametiasutuse õigusakti seaduslikkuse kohta?"

6 Väikese muudatuse heakskiitmise taotluse avaldamine kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1151/2012 (põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta) artikli 53 lõike 2 teise lõiguga (ELT 2018, C 187, lk 7).

7 Conseil d'Etat, „Syndicat de défense et de promotion des fabricants et affineurs du Morbier", 5.11.2003, kaebus nr 0230438.

8 Kaitstud päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste register on ette nähtud määruse nr 1151/2012 artikli 11 lõikes 1. See on kättesaadav aadressil http://ec.europa.eu/agriculture/quality/door/list.html.

19. Eelotsusemenetluses on kirjalikud seisukohad esitanud Prantsuse valitsus ja komisjon. Euroopa Kohus otsustas kohtuasja lahendada ilma suulise menetluseta.

III. Õiguslik analüüs

20. Eelotsuse küsimusele vastamiseks on minu arvates kohane kõigepealt analüüsida ühelt poolt KPNide tootespetsifikaatide muutmiseks ette nähtud haldusmenetluste korda ja teiselt poolt nende kohtuliku kontrollimise korda.

A. KPNi tootespetsifikaadi muutmise kord

21. KPNi tootespetsifikaadi muutmine toimub, samamoodi nagu selle registreerimine, kombineeritud haldusmenetluse korras, milles osalevad liikmesriigi pädevad ametiasutused ja komisjon. Seda asjaolu on rõhutatud määruse nr 1151/2012 põhjenduses 58.[9]

22. Määruse nr 1151/2012 artikli 53 lõikes 2 eristatakse kahte liiki muudatusi: olulisi ja väikesi.

23. Olulised muudatused on need, mis:

– on seotud toote põhiomadustega;

– muudavad toote kvaliteedi ja geograafilise keskkonna vahelist seost või toote teatava kvaliteedi, maine ja muude omaduste ning geograafilise päritolu vahelist seost (määruse nr 1151/2012 artikli 7 lõike 1 punkti f alapunktid i või ii);

– toovad kaasa toote nime või nimeosa muutmise;

– mõjutavad geograafilise piirkonna määratlust, ja

– lisavad piiranguid toote või selle toorainega kauplemisele.

24. Väikesed muudatused on need, mida määruse nr 1151/2012 artikli 53 lõike 2 teises lõigus ei loeta olulisteks.

25. Samal ajal on määruse nr 1151/2012 artikli 53 lõikes 2 ette nähtud kaks menetlust tootespetsifikaadi muutmiseks. Oluliste muudatuste puhul lähtutakse artiklitest 49–52 (st KPNide registreerimisele kohaldatav menetlus); väikeste jaoks on kehtestatud lihtsustatud menetlus.

1. KPNi tootespetsifikaati oluliste muudatuste tegemise (tavaline) menetlus

26. Tootespetsifikaati oluliste muudatuste tegemisele kehtib seega KPNide registreerimise menetlus.[10] Selle esimene etapp algab (määruse nr 1151/2012 artikli 49 lõige 2) KPNi registreerimise taotlusega, mille esitab tootjarühm selle liikmesriigi ametiasutustele, kus geograafiliselt asub tootmispiirkond.

9 „Selleks et tagada registreeritud päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste ning garanteeritud traditsiooniliste toodete vastavus käesolevas määruses sätestatud tingimustele, peaksid taotlusi hindama asjaomase liikmesriigi ametiasutused vastavalt ühistele miinimumsätetele, mis hõlmavad riigisisest vastuväidete esitamise menetlust. Seejärel peaks komisjon taotlused läbi vaatama, tagamaks et liidu õigusaktides ei ole ilmseid vigu ning et väljaspool taotluse esitanud liikmesriiki tegutsevate sidusrühmade huvisid on arvesse võetud."

10 Delegeeritud määruse nr 664/2014 artikliga 7 laiendatakse seda tavamenetlust ka registreeritud KPNi tühistamise juhule, kui tootespetsifikaadi nõuete täitmine ei ole tagatud või kui tooteid ei ole KPNiga turustatud vähemalt seitse aastat.

27. Need ametiasutused peaksid taotluse läbi vaatama asjakohaste vahenditega, et kontrollida, kas see on põhjendatud ja vastab nimetatud määruses sätestatud sisulistele tingimustele. Tuleb tagada taotluse nõuetekohane avaldamine ning mõistlik tähtaeg, mille jooksul võib iga õiguspärast huvi omav füüsiline või juriidiline isik, kelle elukoht on selles riigis või kes on selle riigi territooriumil asutatud, esitada taotlusele oma vastuväite.[11]

28. Riigi ametiasutused hindavad saadud vastuväiteid ja otsustavad, kas taotlus vastab määruse nr 1151/2012 nõuetele. Kui hinnang on positiivne, teevad nad otsuse ning peavad tagama oma soodsa otsuse aluseks oleva tootespetsifikaadi avaldamise ja kättesaadavuse elektrooniliselt.

29. Selles etapis on eriti oluline määruse nr 1151/2012 artikli 49 lõige 4, mille kohaselt „[l]iikmesriik avaldab pooldava otsuse ja tagab, et igal õiguspärast huvi omaval füüsilisel või juriidilisel isikul on võimalus seda vaidlustada“.

30. Kui riigi pädeva ametiasutuse otsus on jaatav, päädib riigisisene etapp taotluse esitamisega komisjonile, keda teavitatakse ka saadud vastuvõetavatest vastuväidetest.[12]

31. Menetluse nn Euroopa-etapp algab läbivaatamisega, mille viib läbi komisjon, kui ta on riigi otsuse kätte saanud, et kontrollida, kas taotlus on põhjendatud ja vastab KPNide suhtes kehtestatud tingimustele. Kui pärast seda läbivaatamist (mis ei tohi kesta kauem kui kuus kuud) peab komisjon õigeks taotluse rahuldada,[13] avaldab ta ELTs ühtse dokumendi ja viite tootespetsifikaadi avaldamisele.[14]

32. Määruse nr 1151/2012 artiklis 51 on märgitud, et pärast avaldamist ELTs võivad liikmesriigi või kolmanda riigi ametiasutused, samuti kõik füüsilised või juriidilised isikud, kellel on õigustatud huvi ja kelle elukoht on või kes on asutatud kolmandas riigis, esitada oma vastuväite.[15] Komisjon edastab selle teate viivitamata liikmesriigi ametiasutusele, kes on esitanud taotluse,[16] ning seejärel algatatakse menetlus, kui vastuväide kinnitatakse.[17]

33. Kui komisjon ei saa ühtegi vastulauset (või vastuvõetavat põhjendatud vastuväidet), registreerib ta olulised tootespetsifikaadi muudatused ilma määruse nr 1151/2012 artikli 57 lõikes 2 osutatud menetlust kohaldamata.

34. Komisjon toimib samal viisil, kui pärast põhjendatud vastuväite saamist, mis on vastuvõetav, on pärast määruse (EÜ) nr 1151/2012 artikli 51 lõikes 3 osutatud konsultatsioone saavutatud kokkulepe. Kui kokkuleppele ei jõuta, võtab komisjon vastu rakendusaktid KPNi tootespetsifikaadi registreerimiseks või oluliseks muutmiseks määruse nr 1151/2012 artikli 57 lõikes 2 sätestatud kontrollimenetluse korras.[18]

35. Igal juhul avaldatakse KPNi oluliste muudatuste aktid ja keeldumisotsused ELTs.[19]

11 Määruse nr 1151/2012 artikli 49 lõige 3.

12 See tähendab, mis on saadud füüsiliselt või juriidiliselt isikult, kes on kõnealuseid tooteid vastavate nimetuste all õiguspäraselt ja pidevalt turustanud vähemalt viis eelnevat aastat (määruse nr 1151/2012 artikli 49 lõige 4).

13 Kui komisjon lükkab taotluse tagasi, kuna ta leiab, et tingimused ei ole täidetud, võtab ta vastu asjakohased rakendusaktid taotluse rahuldamata jätmiseks (määruse nr 1151/2012 artikli 52 lõige 1).

14 Määruse nr 1151/2012 artikli 50 lõiked 1 ja 2.

15 See teade peab igal juhul sisaldama märkust selle kohta, et taotlus võib rikkuda määruses tootespetsifikaatide oluliste muudatuste kohta sätestatud tingimusi.

16 Määruse nr 1151/2012 artikli 51 lõige 1.

17 Vastulausele tuleb järgneva kahe kuu jooksul lisada põhjendatud vastuväide, mille vastuvõetavust analüüsib komisjon. Kui komisjon peab seda vastuvõetavaks, kutsub ta vastuväite esitanud asutust või isikut ja taotluse esitanud riigi asutust korraldama asjakohase konsulteerimise, mis peaks kestma mõistliku aja, kuid mitte kauem kui kolm kuud.

18 Määruse nr 1151/2012 artikli 52 lõiked 2 ja 3.

19 Määruse nr 1151/2012 artikli 52 lõige 4.

2. KPNi tootespetsifikaati väikeste muudatuste tegemise (lihtsustatud) menetlus

36. Lihtsustatud menetlus on määrusega nr 1151/2012 väga lühidalt reguleeritud. Selle artikli 53 lõike 2 teises lõigus on ainult ette nähtud, et „[k]ui taotletakse väikeste muudatuste tegemist, võtab komisjon need vastu või lükkab need tagasi“. Määruses on lisatud, et kui koonddokumendi või KPNi tootespetsifikaadi muudatus võetakse vastu, avaldab komisjon selle ELTs.

37. Delegeeritud määrusega (EL) nr 664/2014 arendati seda lihtsustatud menetlust edasi, lähendades seda tavamenetlusele artikli 6 lõikes 2. Selle sätte kohaselt tuleks väikeste muudatuste taotlused: i) esitada nimetuse geograafilise piirkonna liikmesriigi ametiasutustele; ii) taotlustes tuleks neid muudatusi kirjeldada, selgitades, miks neid loetakse väikesteks, ja võrrelda neid algtekstiga; iii) nende puhul ei ole erinevalt tavamenetlusest ette nähtud riigisisest vastuväidete menetlust.[20]

38. Lõpuks on delegeeritud määruse nr 664/2014 artikli 6 lõike 2 esimeses lõigus sätestatud, et kui liikmesriik leiab, et määruse nr 1151/2012 ning selle kohaselt vastu võetud sätete nõuded on täidetud, võib ta esitada komisjonile taotlustoimiku KPNi väikese muudatuse kohta.

39. Selle menetluse nn Euroopa-etapp on samuti lihtsustatud. Sellel tasandil ei ole vastuväidete esitamise menetlust ja komisjonil on otsuseõigus, mis võib olla sõnaselge või eeldatav (väikesed muudatused loetakse heakskiidetuks, kui komisjon ei teavita taotlejat vastupidisest kolme kuu jooksul alates taotluse saamisest).[21] Kui taotlust ei peeta vastuvõetavaks, teavitab komisjon taotlejat sellest kolme kuu jooksul alates taotluse kättesaamisest. Kui komisjon kiidab taotluse heaks, avaldab ta KPNi tootespetsifikaadi väikesed muudatused.

B. KPNi tootespetsifikaadi muutmise menetlustes vastu võetud otsuste kohtulik kontroll

40. Nii tava- kui ka lihtsustatud menetlus on, nagu just selgitatud, kombineeritud haldusmenetlused, milles osalevad järjest riigi ametiasutused ja komisjon.

41. Seda laadi kombineeritud menetlused on liidu õiguses reguleeritud juhtumipõhiselt[22] ja neid on õiguskirjanduses laialdaselt uuritud, kuna need tõstatavad palju õigusküsimusi.[23]

42. Nendes menetlustes vastu võetud otsuste kohtulikku kontrolli on Euroopa Kohus käsitlenud samuti juhtumipõhiselt ja mitteammendavalt,[24] ehkki mitu hiljutist kohtuasja pangandusliidu valdkonnas aitavad tema kohtupraktikat täpsustada.[25]

20 Kui väikese muudatuse taotlust ei ole esitanud rühm, kes esitas tootespetsifikaadiga seotud nimetuse või nimetuste registreerimise taotluse, annab liikmesriik kõnealusele rühmale (kui see veel eksisteerib) siiski võimaluse taotlust kommenteerida.

21 Vaikimisi heakskiitmist ei kohaldata siiski väikeste muudatuste suhtes, mis ei vasta delegeeritud määruse nr 664/2014 artikli 6 lõike 2 teisele lõigule.

22 Liidu haldusmenetluste kohtupraktikas kodifitseerimise ühe ambitsioonika ettepaneku on teinud Mir, O., Hofmann, H. C. H., Schneider, J.-P., Ziller, J., jt (toim), *Código ReNEUAL de procedimiento administrativo de la Unión Europea*, INAP, Madrid, 2015. ReNEUALi seadustiku artikli I-4 lõikes 4 on „kombineeritud menetlus“ määratletud kui haldusmenetlus, milles liidu ja liikmesriigi või eri liikmesriikide ametiasutustele on määratud eri ülesanded, mis on vastastikuses sõltuvuses. Kombineeritud menetlus on ka kahe otseselt seotud haldusmenetluse kombinatsioon.

23 Alonso de León, S., *Composite administratives procedures in the European Union*, Iustel, Madrid, 2017; Eliantonio, M., „Judicial Review in an Integrated Administration: the Case of ‘Composite Procedures’“, *Review of European Administrative Law*, 2014, nr 2, lk 65–102; Della Cananea, G., „I procedimenti amministrativi composti dell’Unione europea“, Bignami, F., ja Cassese, S. (toim), *Il procedimento amministrativo nel diritto europeo*, Milano, Giuffrè, 2004; Mastrodonato, G., *I procedimenti amministrativi composti nel diritto comunitario*, Bari, Cacucci, 2007; Hofmann, H. C. H., „Composite decision-making procedures in EU administrative law“, Hofmann, H. C. H., ja Türk, A., *Legal Challenges in EU Administrative Law. Towards an Integrated Administration*, Edward Elgar, Cheltenham, 2009, lk 136.

24 Brito Bastos, F., „Derivative illegality in European composite administrative procedures“, *Common Market Law Review*, 2018, nr 1, lk 101–134.

25 19. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Berlusconi ja Fininvest (C-219/17, edaspidi „kohtuotsus Berlusconi ja Finivest“, EU:C:2018:1023). Menetlus on pooleli kohtuasjas Iccrea Banca, milles ma tegin ettepaneku 9. juulil 2019 (C-414/18, EU:C:2019:574).

43. Oma ettepanekus kohtuasjas Berlusconi ja Fininvest analüüsisin Euroopa Kohtu praktikat ELi kombineeritud haldusmenetluste kohta, eristades neid selle järgi, kas otsustuspädevus on riigi ametiasutustel või liidu institutsioonidel.[26]

44. Kohtuotsuses Berlusconi ja Fininvest tuvastas Euroopa Kohus kokkuvõttes, et ELTL artikliga 263 on vastuolus see, kui liikmesriikide kohtud teostavad kohtulikku kontrolli krediidiasutuses olulise osa omandamiseks või suurendamiseks loa andmise kombineeritud haldusmenetluses liikmesriikide pädevate asutuste poolt vastu võetud menetlust algatavate või ettevalmistavate aktide või mittesiduvate ettepanekute üle. See järeldus põhines omakorda kahel eeldusel:

– kui liikmesriigi asutuse poolt akti vastuvõtmine on üks etapp menetluses, milles liidu institutsioon teostab üksi lõpliku otsuse vastuvõtmise pädevust, olemata seotud riigisisese asutuse ettevalmistavatest aktidest või ettepanekutest, on tegu liidu aktidega[27];

– kui liidu õiguses on antud ainuotsustusõigus liidu institutsioonile, peab liidu kohus, kellel on ELTL artikli 263 alusel ainupädevus, otsustama liidu institutsiooni poolt vastu võetud lõpliku akti õiguspärasuse üle. Ainult liidu kohus on pädev – selleks et tagada huvitatud isikute tõhus kohtulik kaitse – analüüsima riigisisese asutuse ettevalmistavates aktides või ettepanekutes niisuguseid võimalikke puudusi, mis võivad mõjutada lõpliku otsuse kehtivust.[28]

45. Nagu ma oma ettepanekus selles kohtuasjas[29] selgitasin, on kombineeritud haldusmenetluste puhul, milles osalevad liikmesriikide ja liidu ametiasutused, lõpliku otsustamise volituste kasutamine otsustava tähtsusega selleks, et kindlaks määrata, kas kohtulikku kontrolli peaksid teostama liidu kohtud või liikmesriikide kohtud. Kui otsustuspädevus on liidu asutusel, teostab kohtulikku kontrolli liidu kohus vastavalt ELTL artiklile 263. Kui riigi ametiasutusel on eriline otsustuspädevus, on nende aktide õiguspärasust kontrollima pädevad riigisisesed kohtud.[30]

46. Kas liikmesriigi ametiasutustel on KPNi tootespetsifikaadi väikese muudatuse kombineeritud menetluse esimeses etapis oma otsustamisõigus? Kui see nii oleks, kuuluks selle riigisisese otsuse kohtulik kontroll liikmesriikide kohtute pädevusse olenemata sellest, kas komisjon on menetluse teises etapis vastu võtnud muudatuse registreerimise otsuse või mitte.

47. Sellele küsimusele vastamiseks tuleks lähtuda KPNide registreerimise menetlust käsitlevast Euroopa Kohtu praktikast.[31] Nagu ma järgnevalt selgitan, tuleb sellest kohtupraktikast minu arvates selgelt välja, et vastava liikmesriigi ametiasutustel on menetluse riigisiseses etapis eriline ja iseseisev otsustamisõigus.

26 27. juuni 2018. aasta ettepanek (C-219/17, EU:C:2018:502, punktid 64–79).

27 18. detsembri 2007. aasta kohtuotsus Rootsi *vs.* komisjon (C-64/05 P, EU:C:2007:802, punktid 93 ja 94) ja kohtuotsus Berlusconi ja Fininvest, punkt 43.

28 Kohtuotsus Berlusconi ja Fininvest, punkt 44. Vt analoogia alusel 22. oktoobri 1987. aasta kohtuotsus Foto-Frost (314/85, EU:C:1987:452, punkt 17).

29 27. juuni 2018. aasta ettepanek (C-219/17, EU:C:2018:502, punktid 60–63).

30 Oma 9. juuli 2019. aasta ettepanekus Iccrea Banca (C-414/18, EU:C:2019:574) olin ma seisukohal, et korralised osamaksed ühtsesse kriisilahendusfondi määratakse samuti kindlaks keeruka haldusmenetluse teel, millesse on kaasatud riiklikud kriisilahendusasutused, kuid lõpliku otsuse selles teeb Ühtne Kriisilahendusnõukogu. Seepärast ma leian, et selle kohtulik kontroll on Euroopa Kohtu ainupädevuses, mitte liikmesriikide kohtutel.

31 6. detsembri 2001. aasta kohtuotsus Carl Kühne jt (C-269/99, edaspidi „kohtuotsus Carl Kühne jt“, EU:C:2001:659) ja 2. juuli 2009. aasta kohtuotsus Bavaria ja Bavaria Italia (C-343/07, edaspidi „kohtuotsus Bavaria ja Bavaria Italia“, EU:C:2009:415). Oluline on ka Üldkohtu 23. aprilli 2018. aasta kohtuotsus CRM *vs.* komisjon (T-43/15, ei avaldata, EU:T:2018:208), millele ma hiljem viitan.

48. Euroopa Kohus on sedastanud, et KPNi registreerimise tavamenetluses:

– „on asjaomase liikmesriigi ja komisjoni pädevused jaotatud. Nii tava- kui ka lihtsustatud korras registreerimine saab aset leida üksnes juhul, kui asjaomane liikmesriik on esitanud sellekohase taotluse ning edastanud […] tehnospetsifikaadi ja registreerimiseks vajaliku teabe […]“;[32]

– „Liikmesriik, kellele on esitatud tavakorras registreerimise taotlus, peab kontrollima, kas see taotlus on õigustatud, ning kui ta leiab, et see vastab määruses nr 2081/92 ette nähtud nõuetele, edastab ta selle komisjonile. Pealegi […] kontrollib komisjon lihtsalt formaalselt, kas need nõuded on täidetud.“[33]

49. Sellest järeldab Euroopa Kohus, et „komisjon saab teha otsuse nimetuse kaitstud päritolunimetusena […] registreerimise kohta üksnes juhul, kui asjaomane liikmesriik on talle esitanud sellekohase taotluse, ning selle taotluse saab esitada üksnes siis, kui liikmesriik on kontrollinud, et see on õigustatud. Seda pädevuste jaotuse süsteemi selgitab eelkõige asjaolu, et registreerimine eeldab teatava arvu tingimuste täitmise kontrollimist, mis omakorda nõuab suurel hulgal põhjalikke teadmisi asjaomase liikmesriigi konkreetsete asjaolude kohta, mida selle liikmesriigi ametiasutustel on parem kontrollida.“[34]

50. Leian, et see kohtupraktika KPNi registreerimise menetluse kohta on ülekantav tootespetsifikaadi oluliste muudatuste tavamenetlusele: nagu ma juba selgitasin, on määruse nr 1151/2012 artikli 53 lõike 2 esimeses lõigus viidatud selle määruse artiklitele 49–52, mis käsitlevad just registreerimismenetlust.

51. Olen seisukohal, et see on ülekantav ka lihtsustatud menetlusele, sest delegeeritud määruse nr 664/2014 artikli 6 lõikes 2 on seda käsitletud sarnaselt tavapärase menetlusega (mis on omakorda ette nähtud KPNide registreerimiseks), kuigi sellega kaotatakse vastuväidete esitamise menetlus mõlemas etapis.

52. Viidatud kohtupraktika puudutas määrusega nr 2081/92 kehtestatud KPNide registreerimise tavamenetlust, mis on praegusele menetlusele eelnev menetlus (määruse nr 1151/2012 artiklid 49–52). Nagu ma juba eespool mainisin, puudutas see ka nimetatud määruse artiklis 17 ette nähtud kustutamismenetlust, see tähendab lihtsustatud ja üleminekumenetluste liikmesriikides olemasolevate, kaitstud või kasutuse käigus kinnistunud KPNide registreerimiseks liidus.[35]

53. Need menetlused hõlmasid samuti riigisisest ja nn Euroopa-etappi, mis sarnanesid praeguste KPNide tootespetsifikaadi registreerimise ja muutmise menetlustega. Kordan, et seepärast on neid analüüsinud Euroopa Kohtu praktika ülekantav KPNi tootespetsifikaadi väikestele muudatustele.

32 Kohtuotsused Carl Kühne jt, punktid 50 ja 51, ning Bavaria ja Bavaria Italia, punkt 64. Viimane puudutas pädevuste jaotust riigi ametiasutuste ja komisjoni vahel nõukogu 14. juuli 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2081/92 põllumajandustoodete ja toiduainete geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta (EÜT 1992, L 208, lk 1; ELT eriväljaanne 03/13, lk 4) artiklis 17 ette nähtud kustutamise kombineeritud menetluses, mis oli lihtsustatud ja üleminekumenetlus liikmesriikides olemasolevate, kaitstud ja kasutamise käigus kinnistunud KPNide registreerimiseks liidus.

33 Kohtuotsused Carl Kühne jt, punkt 52, ning Bavaria ja Bavaria Italia, punkt 65.

34 Kohtuotsused Carl Kühne jt, punkt 53, ning Bavaria ja Bavaria Italia, punkt 66.

35 Vt joonealune märkus 32.

54. Vastavalt sellele kohtupraktikale on väikese muudatuse menetlus liikmesriigi ametiasutuse kontrolli all, mis on õigustatud muu hulgas [36] järgmistel põhjustel:

– Tootjarühmad peavad kohustuslikult algatama selle menetluse selle liikmesriigi pädevas ametiasutuses, mille territooriumil KPN asub. Need rühmad ei saa esitada oma taotlust otse komisjonile.

– Liikmesriigi ametiasutused peavad kontrollima ettepaneku vastavust määruse nr 1151/2012 olulistele nõuetele, sest just nendel on kõige kindlamad teadmised nende väikeste muudatuste iseärasuste kontrollimiseks.

– Riigisiseses etapis on väikese muudatuse taotlust vastu võtma või tagasi lükkama pädev liikmesriigi ametiasutus. Temal on seega *võti* menetluse edasise etapi avamiseks, edastades taotluse komisjonile, või selle avamata jätmiseks. Ilma liikmesriigi ametiasutuse soodsa otsuseta ei saa komisjon sekkuda.

– Komisjon kontrollib, kas väikese muudatuse taotlus vastab määrusele nr 1151/2012, delegeeritud määrusele nr 664/2014 ja rakendusmäärusele nr 668/2014, see tähendab, kas taotlus sisaldab nõutud elemente ja kas selles ei esine ilmseid vigu. [37]

– Riigi ametiasutusele jääb võimalus komisjonile esitatud taotlus tagasi võtta, enne kui komisjon selle registreerib.

55. Need õigused näitavad, et riigi ametiasutusel on riigisiseses KPNi tootespetsifikaadi väikese muudatuse kombineeritud menetluses suur iseseisev otsustusõigus. [38] See õigus on ainult liikmesriigi kohtute kontrolli all, kusjuures Euroopa Kohtu pädevuses on kontrollida komisjoni otsuseid menetluse Euroopa-etapis. [39]

56. Seda järeldust kinnitab määruse nr 1151/2012 artikli 49 lõige 4, millele ma enne viitasin. [40] Selle alusnormiga on Euroopa seadusandja nimelt ainulaadsel viisil tunnistanud, et liikmesriigi ametiasutuste soodsat otsust tootespetsifikaadi muutmise kohta peab igal õiguspäraselt huvitatud füüsilisel või juriidilisel isikul olema võimalus vaidlustada.

57. Vaidlustamine – mis loogiliselt toimub liikmesriikide kohtutes – on sõnaselgelt ette nähtud KPNide tootespetsifikaatide oluliste muudatuste otsuste jaoks. Ent arvestades nende ja väikeste muudatuste menetluste sarnasust, arvan, et õigus esitada kaebus kehtib ka viimaste suhtes.

36 Liikmesriigid võivad oma riigisiseses õiguses ette näha KPNidele riigisisese ajutise kaitse, mis piirdub riigi territooriumiga, alates registreerimismenetluse riigisisese etapi lõpust ja kuni komisjon teeb taotluse kohta otsuse. Kuigi see võimalus on määruse nr 1151/2012 artiklis 9 ette nähtud ainult KPNi registreerimiseks, mitte tootespetsifikaadi muutmiseks, kajastab see ka riigi ametiasutuse kontrolli nende kombineeritud menetluste riigisisese etapi üle.

37 Kohtuotsused Carl Kühne jt, punkt 54, ning Bavaria ja Bavaria Italia, punkt 67.

38 Veinide KPNide tootespetsifikaatide muutmise menetluses, mis on sätestatud hilisemates õigusnormides, on riigi ametiasutuse õigus peaaegu eksklusiivne, välja arvatud ELTs avaldamise osas, mida teeb komisjon. Nendes võib täheldada kalduvust tugevdada riikide ametiasutuste õigust, mis võib tuleneda komisjoni haldusraskustest Euroopa-etapi haldamisel.
Veinide KPNide tootespetsifikaatide muutmise menetlused on sätestatud peamiselt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT 2013, L 347, lk 671), artiklis 105 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. oktoobri 2018. aasta delegeeritud määruse (EL) 2019/33 (millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 veinisektori kaitstud päritolunimetuste, geograafiliste tähiste ja traditsiooniliste nimetuste kaitsetaotluste, vastuväite esitamise menetluse, kasutuspiirangute, tootespetsifikaatide muutmise, tühistamise ning märgistamise ja esitlusviisi osas) (ELT 2019, L 9, lk 2) artiklites 14–18.

39 Kohtuotsus Bavaria ja Bavaria Italia, punktid 70 ja 71.

40 Käesoleva ettepaneku punkt 28.

58. Riikide ametiasutuste otsused selliste väikeste muudatuste kohta kui iseseisvad aktid, mis on vajalikud selleks, et komisjon saaks edaspidi nende üle otsustada, jäävad liidu kohtu ainupädevusest välja. Tegelikult on materiaalõiguslikust vaatepunktist ja komisjoni väga piiratud kaalutlusõigust selles küsimuses arvestades kõiki nende tootespetsifikaatides muudatuste heakskiitmist õigustavaid elemente arvesse võetud liikmesriikide ametiasutuste otsustes.

59. Vastavalt Euroopa Kohtu praktikale tuleb riigisisese akti võimalikud puudused välja selgitada liikmesriigi kohtutel, pöördudes vajaduse korral eelotsusetaotlusega Euroopa Kohtu poole, kontrollides seda samadel tingimustel nagu kõiki muid lõplikke akte, mis sama riigisisese asutuse poolt vastuvõetuna võivad kolmandaid isikuid kahjustada, ning tunnistada tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtet järgides ka asjakohane kaebus vastuvõetavaks, isegi kui riigisisesed menetlusnormid seda ette ei näe. [41]

C. Nende kaalutluste mõju põhikohtuasjale

60. Pooled vaidlevad Conseil d'État's (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) „Comté" juustu KPNi tootespetsifikaadi väikese muudatuse üle. Vaidlust ei ole selles, et uus vaidlusalune klausel (nr 5.1.18), millega kehtestatakse lüpsirobotite kasutamise keeld, on olemuselt väike.

61. Eelotsusetaotluse esitanud kohtul on sisuliselt vaja teada, kas viidatud määrused ja harta artikkel 47 võimaldavad tal kinnitada oma varasemat kohtupraktikat (mille kohaselt ei olnud siis, kui komisjon oli muudatuse heaks kiitnud, pooleliolevates kohtuasjades enam vaja otsust teha) või peab ta nendest tulenevalt oma kohtupraktikat parandama.

62. Minu senised kaalutlused, mis põhinevad Euroopa Kohtu praktikal KPNide registreerimise menetluste kohta ja selle valdkonna õigusnormidel (eelkõige arvestades määruse nr 1151/2012 artikli 49 lõiget 4), panevad mind otsustama nendest seisukohtadest teise kasuks.

63. Leian sellega seoses, et see, kui KPNi tootespetsifikaadi väikeste muudatuste korral jäetaks lahendamata niisuguste isikute esitatud kaebus, kellel on kaebeõigus, oleks vastuolus õigusega, mis on asjaomastele isikutele antud määrusega nr 1151/2012 ja Euroopa Kohtu praktikaga KPNide registreerimise kombineeritud menetluste kohta. Samamoodi ei oleks see kooskõlas harta artikliga 47.

64. Sellega vastatakse tegelikult eelotsuse küsimusele, sest eelotsusetaotluse esitanud kohus keskendub viimases pigem sellele, kas ta on kohustatud kaebust lahendama või mitte, kui tagajärgedele, mis võivad tema kohtuotsusel olla komisjoni poolt juba vastu võetud otsustele. Käsitlen siiski ka viimati nimetatuid.

65. Minu arvates põhjustaks niisuguse riigisisese akti, millega on väike muudatus heaks kiidetud selle edastamiseks komisjonile, tühistamine *ahelreaktsioonina* komisjoni enda otsuse õigusliku aluse puudumise.

41 Selle kohta 3. detsembri 1992. aasta kohtuotsus Oleificio Borelli *vs.* komisjon, C-97/91, EU:C:1992:491, punktid 9–13; Carl Kühne jt, punkt 58; Bavaria ja Bavaria Italia, punkt 57, ning Berlusconi ja Fininvest, punktid 45 ja 46.

66. Selle soovimatu tagajärje vältimiseks oleks sobilik see, kui komisjon peataks menetluse oma etapi, kui riigisisestes kohtutes on pooleli menetlusi tootespetsifikaadi väikese muudatuse heakskiitmise kohta riigi ametiasutuse tehtud otsuse peale esitatud kaebustes.[42] Nii oleks ühelt poolt paremini tagatud kaebajate õigus kohtulikule kaitsele ja teiselt poolt õiguskindlusele, vältides, et komisjoni otsused jääksid pärast ilma õigusliku aluseta.[43]

67. Lähtuvalt kohustusest tagada nende isikute kohtuliku kaitse kasulik mõju, kes on esitanud kaebuse liikmesriigi kohtutes ja kellel on selleks kaebeõigus liidu õigusnormi alusel, ja võimalikult hea halduse põhimõttest[44] peaks komisjon võtma taotluste hindamisel arvesse asjaolu, et liikmesriigi kohtutes on riigisisese otsuse peale esitatud kaebuses menetlus pooleli.[45]

68. Samamoodi ei tohiks riigi ametiasutused edastada komisjonile taotlust KPNi tootespetsifikaadis väikeste muudatuste tegemiseks juhul, kui menetlus nende heakskiitmise peale esitatud kaebuses on liikmesriigi kohtutes pooleli või eriti kui liikmesriigi kohus on teinud tühistamisotsuse, isegi kui see ei ole lõplik.

69. Lühidalt öeldes peaks komisjon KPNi tootespetsifikaadi väikese muudatuse taotluse menetlemisest hoiduma nii juhul, kui talle on teada riigisisese heakskiitmisotsuse peale kohtule esitatud kaebused, kui ka juhul, kui on tehtud kohtuotsused, millega need otsused täielikult või osaliselt tühistatakse. Kui see nii ei ole, tähendaks selle riigisisese otsuse võimalik tühistamine liikmesriigi kohtute lõpliku kohtuotsusega, kellel säilib kohustus enda menetluses olevates kohtuasjades otsus teha, seda, et komisjoni enda otsus muutub kehtetuks.

IV. Ettepanek

70. Esitatud põhjendusi arvestades teen Euroopa Kohtule ettepaneku vastata Conseil d'État' (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) eelotsuse küsimusele järgmiselt:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta artikli 49 lõiget 4 ja artikli 53 lõiget 2 ning komisjoni 18. detsembri 2013. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 664/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1151/2012 seoses kaitstud päritolunimetuste, kaitstud geograafiliste tähiste ja garanteeritud traditsiooniliste toodete liidu sümbolite kehtestamisega ning seoses teatavate päritolueeskirjade, teatavate menetluseeskirjade ning teatavate täiendavate üleminekueeskirjadega, artiklit 6 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriikide kohtud ei või otsustada, et nende menetluses olevate, kaitstud päritolunimetuse tootespetsifikaadi väikeste muudatuste kohta riigi ametiasutuse tehtud otsuste peale esitatud kaebuste ese on ära langenud põhjusel, et komisjon on sel ajal, kui nende kaebuste menetlemine on pooleli, nimetatud taotluse rahuldanud ja avaldanud *Euroopa Liidu Teatajas*.

42 Tuleks võtta asjakohased meetmed, et pikendada sel erandlikul juhul kaebuse lahendamise tähtaega, nii et ei esineks taotluse eeldatavat vastuvõtmist.

43 Üldkohtu 23. aprilli 2018. aasta kohtuotsuses CRM *vs*. komisjon (T-43/15, ei avaldata, EU:T:2018:208) leiti, et komisjon ei või registreerida KGT Piadina Romagnola, kui Itaalia ametiasutus oli taotluse heaks kiitnud ja komisjonile edastanud kuus päeva pärast tootespetsifikaadi osalist tühistamist riigisisese esimese astme kohtu otsusega. Komisjon kiitis selle KGT heaks ja avaldas oma otsuse ELTs, ootamata ära Consiglio di Statole (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) esimese astme kohtu otsuse tühistamiseks esitatud kassatsioonkaebuse lahendust.

44 Harta artikkel 41. Sellele viitas Üldkohus oma 23. aprilli 2018. aasta kohtuotsuses CRM *vs*. komisjon (T-43/15, ei avaldata, EU:T:2018:208, punktid 67–83).

45 Komisjon peab selle hindamise tegema analüüsivolituste raames, mis tal on määruse nr 1151/2012 artikli 50 lõike 1 alusel menetluse Euroopa-etapis.